

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8Csp/20/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7616211111
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2018:7616211111.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v spore žalobcu UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., IČO: 64948242, Želetavská 1525/1, 140 92 Praha 4 - Michle, Česká republika, organizačná zložka v SR: UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 47251336, Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, právne zastúpeného ALTER IURIS s.r.o., Tolstého 9, 811 06 Bratislava proti žalovaným 1.) F. H., Z.. XX.X.XXXX, B. X. XX, XXX XX X., T. X.) P. H., Z.. XX.XX.XXXX, B. X. XX, XXX XX X., o zaplatenie 624,05 € s prísl. takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 25.7.2016 domáhal, aby súd uložil žalovaným 1,2 zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 624,05 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 592,43 eur od 24.8.2015 do zaplatenia a so 7 % úrokom ročne zo sumy 592,43 eur od 24.8.2015 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že žalovaní 1,2 uzatvorili dňa 17.2.2012 zmluvu o úvere č. M. - C. - XXXXXXXX - XXXX - Q. - Q. D. s bankou UniCredit Bank Slovakia a.s., Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 00 681 709, ktorej právnym nástupcom na základe zlúčenia je žalobca. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 2.400,- eur v prospech žalovaných 1,2, a to na základe písomnej žiadosti žalovaných na tlačive banky a za podmienok uvedených v zmluve a v obchodných podmienkach pre poskytovanie úverov fyzickým osobám- nepodnikateľom. V žalobe uviedol, že žalovaní 1,2 sa zaviazali poskytnutú istinu úveru vrátiť a zaplatiť úroky, úroky z omeškania, pokiaľ na ne žalobcovi vznikne nárok, poplatky dohodnuté v zmluve a cenníku a dodržiavať dohodnuté podmienky, poskytnúť potrebnú súčinnosť a splniť súvisiace záväzky podľa zmluvy. Žalovaní 1,2 svoje povinnosti vyplývajúce z podmienok dohodnutých v zmluve porušili, keď nezaplatil anuitné splátky aj napriek písomnej výzve žalobcu žalovaným 1,2 zo dňa 23.6.2015 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 21.8.2015 a vyhotovil vyčíslenie pohľadávky, v ktorom žalovaným 1,2 vyčísliť svoj finančný nárok a vykonal rozpis jednotlivých položiek. Celkový nedoplatok z predčasne ukončenej zmluvy predstavuje podľa žalobcu ku dňu 4.7.2016 sumu 624,05 eur pozostávajúcu z istiny vo výške 592,43 eur, dlžného riadneho úroku vo výške 24,62 eur, dlžného úroku z omeškania vo výške 2,84 eur a omeškaných poplatkov za poistenie vo výške 4,16 eur. Keďže dlžnú sumu žalovaní 1,2 do dňa podania žaloby neuhradili, sú s jej zaplatením v omeškaní, preto sa žalobca domáha jej zaplatenia spolu so zákonným úrokom z omeškania.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil fotokópiu výpisu z obchodného registra žalobcu, zmluvy o úvere č. M. - C. - XXXXXXXX - XXXX - Q. - Q. D., žiadosti o čerpanie úveru, upomienky

č. 2 - výzvy na úhradu záväzku, oznámenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu celého zostatku úveru, posledného pokusu o zmier, vyčíslenia pohľadávky a obchodných podmienok ako aj výpis z úverového účtu.

4. O žalobe žalobcu súd rozhodol platobným rozkazom zo dňa 22.8.2016 ktoré sa žalovanému napriek rozsiahlemu šetreniu miesta jeho aktuálneho pobytu, a to aj prostredníctvom žalovanej doručiť do vlastných rúk nepodarilo, preto ho súd uznesením zo dňa 26.7.2017 ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.8.2017 v celom rozsahu zrušil.

5. Dňa 1. 7. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.), pričom podľa jeho prechodných ustanovení, a to konkrétne § 470 ods. 1 ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Vzhľadom na uvedené sa počnúc dňom 1. 7. 2016 aj sporná vec riadila ustanoveniami C.s.p.

6. Žalovaná dňa 25.9.2017 prevzala do vlastných rúk žalobu, poučenie o procesných právach a povinnostiach ako aj výzvu na vyjadrenie k žalobe v lehote 15 dní avšak k žalobe sa nevyjadrila.

7. Žalovaný je k trvalému pobytu prihlásený na adrese X. Č.. XX k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt bola v súlade s § 116 ods. 2 CSP doručovaná oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu sa písomne nevyjadril.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa právny zástupca žalobcu ani žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Žalovaným 1,2 súd predvolanie na pojednávanie doručoval v súlade s ustanovením § 112 C.s.p. v spojení s § 116 ods. 3 a § 106 ods. 1 písm. a) C.s.p. považoval za doručené dňom 21.12.2017, keďže v tento deň sa predvolania súdu vrátilo ako nedoručené z adresy žalovaných 1,2 evidovanej v Registri obyvateľov SR. Právny zástupca žalobcu svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. Žalovaní 1,2 neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, o jeho odročenie nežiadali. V súlade s ustanovením § 180 C.s.p. preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaných 1,2, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 C.s.p.

9. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých žalobcom predložených listinných dôkazov, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

10. Žalobca ako dôkaz na svoje tvrdenie o uzavretí zmluvy o úvere predložil súdu tlačivo označené ako "Zmluva o úvere č. M. - C. - XXXXXXXX - XXXX - Q. - Q. I v ktorom sú ako zmluvné strany označené : banka- právny predchodca žalobcu, UniCredit Bank Slovakia a.s., so sídlom Šancová 1/A, 813 33 Bratislava, IČO: 00 681 709 a ako dlžníci sú označení žalovaní 1,2. V bode I. zmluvy upravuje predmet zmluvy. Predmetom zmluvy je záväzok banky poskytnúť v prospech dlžníkov spotrebiteľský úver v dohodnutej výške a mene a záväzok dlžníkov úver za dohodnutých podmienok vrátiť a zaplatiť úroky a dohodnuté poplatky, poskytnúť potrebnú súčinnosť a splniť súvisiace záväzky podľa tejto zmluvy. V bode II. zmluvy označenom ako základné podmienky úveru je potom uvedené, že výška úveru je 2.400,- eur, úroková sadzba je 11,99 % ročne a dohodnutá je na celé obdobie splatnosti úveru, výška splátky je 63,26 eur a počet splátok úveru je 48. Úver mal byť čerpaný jednorázovo v prospech tam uvedeného účtu, splátky mali byť platené inkasom z účtu. V bode II ods. 8 zmluvy je uvedené "Splatnosť splátok, úrokov a poplatkov: mesačne v Platobný deň". V bode II ods. 9 je potom uvedené, že cit "Platobný deň: prvý platobný deň je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Druhý a ďalší platobný deň je deň, ktorý nasleduje po prvom platobnom dni a ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s prvým platobným dňom, a ak ho v mesiaci nieť, posledný deň mesiaca". Podľa bodu II. ods. 10 a 11 zmluvy konečná splatnosť úveru bola 48 mesiacov od prvého čerpania úveru a lehota na čerpanie úveru bola do 3 mesiacov odo dňa platnosti tejto zmluvy. V bode II. ods. 17 zmluvy sa uvádza, že celkové náklady dlžníka v deň platnosti tejto zmluvy sú 830,40 eur. Ďalej je tam uvedené(bod II.ods.18,19,20), že RPMN je 16,88 % p.a., Priemerná hodnota RPMN je 21,06 % p.a. a poplatok za poistenie úveru je mesačne vo výške 1,64 % z aktuálnej výšky splátky. V bode VIII. zmluvy sú upravené podmienky mimoriadnej splatnosti úveru. Pri mieste určenom na podpis zmluvy sú uvedené podpisy s dodatkom, že banka aj žalovaný zmluvu podpísali v Spišskej Novej Vsi dňa 17.2.2012.

11. Zo žalobcom predloženého výpisu z úverového účtu súd zistil, že v tomto je zaznamenané čerpanie úveru vo výške 2.400,- eur dňa 20.2.2012, potom sú tam zaznamenané jednotlivé obraty na účte a je tam uvedený aj sumár, podľa ktorého žalovaní 1,2 na istine zaplatili spolu 1.807,57 eur, na úrokoch spolu 599,09 eur, na úrokoch z omeškania 6,12 eur, na poplatkoch 32,- eur a na poistnom sumu 39,52 eur. Spolu teda žalobcovi zaplatili sumu 2.848,50 eur.

12. Zo žalovaným adresovaných upomienok č. 2 zo dňa 23.6.2015 súd zistil, že žalobca nimi žalovaným 1,2 oznámil, že nakoľko napriek predchádzajúcim výzvam neuhradili nezaplatenú splátku úveru, z dôvodu čoho ku dňu 23.6.2015 je v omeškani so zaplacením sumy 483,30 eur, vyzýva ich k okamžitej úhrade dlžnej sumy s tým, že ak sa tak nestane, bude žalobca požadovať predčasné splatenie celého úveru s príslušenstvom. Podľa doručeníek pripojených žalobcom do spisu žalovaní 1,2 uvedené upomienky, ktoré im boli doručované na adresy trvalých bydlísk v odbernej lehote neprevzali.

13. Zo žalovaným 1,2 adresovaného Oznamenia o predčasnej splatnosti úveru a výzvy na úhradu celého zostatku úveru- posledného pokusu o zmier zo dňa 21.8.2015 bolo zistené, že žalobca ním (s poukazom na nedodržanie splátkového plánu žalovanými 1,2) napriek písomným výzvam oznámil žalovanými 1,2, že využil svoje právo požadovať zaplatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom a že úver sa stal splatným dňa 21.8.2015. Zároveň ich vyzval, aby jeho splatný záväzok, ktorý ku dňu 21.8.2015 pozostával z istiny vo výške 592,43 eur, riadnych úrokov vo výške 20,61 eur, úrokov z omeškania vo výške 2,84 eur, poplatkov za vedenie účtu vo výške 0,00 eur a poplatku za predčasné splatenie úveru zaplatil najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy. Podľa doručeníek pripojených žalobcom do spisu (na č.l. 31 a na č. l. 33) žalovaní 1,2 uvedené výzvy prevzali dňa 28.8.2015.

14. Žalobou uplatnený nárok na vrátenie úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu ako bankou, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov žalovaným 1,2 ako fyzickým osobám nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania je vzhľadom na zákonné kritéria obsiahnuté v ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. a) a b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 17.2.2012 potrebné právne posúdiť podľa ustanovení uvedeného zákona a nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu, tak aj podľa relevantných zákonných ustanovení o postavení a ochrane spotrebiteľa, čo zodpovedá aj vôli zmluvných strán že na základe zmluvy sa žalovaným 1,2 poskytujú spotrebiteľský úver.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

17. Podľa § 9 ods. 1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

18. Podľa § 9 ods. 2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) r) a y)

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len "OZ") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovaným je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačенých tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

23. Žalobca predložením písomného vyhotovenia úverovej zmluvy zo dňa 17.2.2012 a predložením výpisu z účtu, v ktorom je zaznamenané vyplatenie úveru žalovaným 1,2, potvrdením o prijatých splátkach preukázal, že poskytol na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere žalovaným 1,2 spotrebiteľský úver vo výške 2.400,- eur, pričom žalovaní 1,2 na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatili doposiaľ spolu sumu 2.484,50 eur. Žalobca tvrdí, že uvedenými úhradami žalovaní 1,2 nerealizoval svoju zmluvnú povinnosť v celom rozsahu, nakoľko neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe a vo vyčíslení pohľadávky ku dňu 23.8.2015.

24. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. V danom prípade totiž na rozdiel od žalobcu súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovaným 1,2 poskytnutý je z dôvodov uvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške žalovaným 1,2 poskytnutej sumy,

t.j. 2.400,- eur. A keďže žalovaní 1,2 časť žalobcovi uhradili celkovo sumu 2.484,50 eur ako súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) aj uvedenie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ďalej podľa § 9 ods. 2 písm. j) tiež uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podľa § 9 ods. 2 písm. k) uvedeného zákona aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

26. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy zo dňa 17.2.2012 súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani správny údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Ide pritom o veľmi podstatné náležitosti zmluvy majúce vplyv na možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, ale aj jeho trvanie.

27. V zmluve nie sú tieto údaje uvedené v súlade so zákonnou požiadavkou a pokiaľ takéto údaje poskytuje veriteľ až v splátkovom kalendári, či inak po uzavretí zmluvy, nie sú tieto údaje obsiahnuté v zmluve v čase akceptácie zmluvy oboma zmluvnými stranami. Ak zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisoval vyššie uvedené údaje tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve, teda v čase, keď sa spotrebiteľ rozhoduje či na dané jej podmienky pristúpi alebo sa rozhodne prípadne pre iný úver od iného poskytovateľa, preto ich všetky musí poznať v tomto čase a nemohli byť nahradené dodatočným "doinformovaním" spotrebiteľa o podmienkach úverovej zmluvy.

28. Uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere má podobu predtlačenej formulárovej tlačiva, pripraveného bankou na jej hlavičkovom papieri. Je teda zrejmé, že aj nedodržanie zákonných náležitostí zmluvy tu ide najmä na vrub veriteľa, ktorý ako profesionál daný formulár pripravil a de facto sám zvolil spôsob, akým sa bude snažiť naplniť náležitosti zmluvy predpísané zákonom. To sa ale v súdnej veci nepodarilo, lebo časť tam uvedených zákonom predpísaných náležitostí je uvedených nejasne, neúplne resp. nie sú uvedené vôbec. V zmluve nie je zákonom predpokladaným a požadovaným spôsobom uvedený termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti. Ten musí byť priamo v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarcu by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín, konkrétny dátum, ktorý v tu posudzovanej zmluve absentuje. Navyše aj odvodený výpočet termínu konečnej splatnosti je tu v čase uzavretia zmluvy, kedy táto náležitosť má byť zrejماً a uvedená nemožný, a to vzhľadom na spôsob vyjadrenia splatnosti splátok v zmluve, keďže tam nie je uvedený konkrétny dátum prvej splátky a ďalších splátok, ale len že splátky budú splatné v " mesačne v platobný deň" a že prvý platobný deň je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Nestačí uviesť do zmluvy akýkoľvek údaj, aby boli formálne dodržané podmienky zákona. Nezrozumiteľný údaj má pre spotrebiteľa takú istú výpovednú

hodnotu ako žiaden údaj. Ustanovenie § 9 ods. 2 zákona slúži na ochranu spotrebiteľa, preto uvedenie tam predpísaných údajov v zmluve spôsobom odporujúcim tak zneniu, ako a najmä aj podstate, účelu a zmyslu zákona je rovnaké, ako keby tam tieto údaje neboli uvedené vôbec. Preto súd má za to, že údaj o termíne konečnej splatnosti v zmluve absentuje, lebo namiesto konkrétneho dátumu je tam uvedené len, cit "48 mesiacov od prvého čerpania úveru", pričom nie je zrejмый dátum, kedy spotrebiteľ čerpá prvýkrát úver. Nie je zo zmluvy zrejмый ani termín splátok, nakoľko v posudzovanej zmluve sa uvádza, že: „prvý platobný deň je deň nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s dňom prvého čerpania úveru. Druhý a ďalší platobný deň je deň, ktorý nasleduje po prvom platobnom dni a ktorý sa svojim číselným označením zhoduje s prvým Platobným dňom, ak ho v mesiaci niet, posledný deň mesiaca." Nie je pritom zrejмый dátum, kedy spotrebiteľ prvýkrát čerpá úver. Uvedené vyjadrenie termínov splatnosti splátok a termínu konečnej splatnosti je preto podľa názoru súdu nejasné, máťuce. Uvedené údaje majú byť v zmluve vyjadrené spôsobom ktorému priemerný spotrebiteľ ľahko porozumie. Preto ak má byť v zmluve termín splátok a termín konečnej splatnosti, tak musí tam byť konkrétny deň (napr. 15. deň v mesiaci a podobne) a konkrétny dátum bez toho, aby musel spotrebiteľ sám prepočítavať a vypočítavať kedy vlastne má splátky splácať a kedy vlastne bude hradiť poslednú z nich. Koniec koncov, uvedený záver súdu už pre žalobcu nemôže byť nijako nový, či prekvapivý, pričom v tejto súvislosti súd poukazuje napr. na spor žalobcu vedený pred Okresným súdom Skalica pod spisovou značkou 3C/120/2014, kde v rozsudku zo dňa 31. 10. 2016 bol rovnako obdobný úver žalobcu vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov. Aj Okresný súd Považská Bystrica v spore žalobcu tam vedenom pod spisovou značkou 3C/422/2015 posúdiac úver žalobcu ako bezúročný a bezpoplatkový pre absenciu jasného a zrozumiteľného termínu konečnej splatnosti úveru v rozsudku zo dňa 26. 5. 2016 uviedol, že "nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predkladá spotrebiteľovi zmluvy, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok splácania úveru výpočty. Ak by zákonodarca za splnenie podmienky uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru považoval údaj, ku ktorému spotrebiteľ sa dopracuje dedukciou, resp. nejakým výpočtom, v zákone by to výslovne uviedol (napr. že stačí v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť len spôsob výpočtu termínu konečnej splatnosti úveru)". Obdobne napr. Okresný súd Lučenec v spore žalobcu u neho vedenom pod sp. zn. 8C 459/2015 v rozsudku zo dňa 23.4.2016 zdôraznil, že "pokiaľ teda Zmluva údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných, v spotrebiteľskej zmluve, dostupných údajov. Naopak, je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi." Tunajší súd sa plne stotožňuje s uvedenými závermi. Požiadavka určitosti, jasnosti a zrozumiteľnosti pokiaľ ide o uvedené údaje tu nebola naplnená. Aj v dôvodovej správe k zákonu o spotrebiteľských úveroch je jasne uvedené, že v prípade výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je potrebné si uvedomiť, že pre priemerného spotrebiteľa je oblasť finančných a úverových vzťahov zložitou problematikou, keďže je zrejмый, že na rozdiel od banky ktorá úvery poskytuje každý deň, pre množstvo spotrebiteľov ide často krát o niečo ojedinelé, výnimočné či nové. Preto je potrebné, aby poskytovateľ úveru vystupoval pri dojednávani úveru s odbornou starostlivosťou, čo v danom prípade nebolo naplnené. Samotný zákonodarca vidí zásadný význam v ochrane spotrebiteľa v zmluvných vzťahoch v dostatočnom množstve informácií o podmienkach úveru, nákladov a záväzkoch, ktoré pre neho vyplývajú.

29. Údaje o termíne konečnej splatnosti a celkovej čiastke ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavujú jedny z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takéto podstatné náležitosti, s neuvedením ktorých sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade ich neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzali iba v dodatočnom, dlžníkom nepodpísanom splátkovom kalendári, či v inej samostatnej listine vyhotovenej po uzavretí zmluvy. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i

odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Vyššie popísané údaje však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednania, ale za údaje, uvedenie ktorých sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takéto údaje uviesť priamo v texte zmluvy a správne, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmito údajmi má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovaným riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov.

30. Pre úplnosť súd uvádza, že správnosť vedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods. 9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

31. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Veriteľ v zmluve nikde neposkytol údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, uviedol tam len sumu celkových nákladov dlžníka (830,40 eur) čo je nepostačujúce keď navyše ani nie je zrejmé, ako k uvedenej sume celkových nákladov došiel, keď tá po pripočítaní k úverovej istine nekorešponduje s prepočtom výšky a počtu splátok úveru (48 x 63,26 eur). Údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom patrí nepochybne medzi hlavné body záujmu spotrebiteľa, keďže najjednoduchším spôsobom, bez potreby prepočtov percentuálnych sadzieb úrokov, či RPMN, čo môže byť pri uzatváraní zmluvy pre bežného spotrebiteľa značne komplikované má ponúknuť informáciu o výhodnosti úveru a o tom, o koľko sa reálne preplatí poskytnutá suma. V danom prípade tento údaj v zmluve chýba, nie je pri údajoch o podmienkach úveru vôbec uvedený, preto o nedodržaní tejto zákonnej požiadavky podľa názoru súdu nemožno mať pochyb. Podľa rozsudku Súdneho dvora- tretia komora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s., proti G. článok 23 smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Podľa názoru súdu nemôže byť pochyb o tom, že neuviedenie celkovej čiastky k zaplateniu v zmluve a neuviedenie dátumu poslednej splátky úveru v úverovej zmluve a jasného na 8 z termínu splatnosti jednotlivých splátok mohlo spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah a trvanie jeho záväzku, preto nenapĺňa požiadavku zákona (§ 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ZoSÚ) ani Smernice.

32. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f), j) a k) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia.

33. Súd sa pri svojej činnosti v prípadoch zmlúv obdobných tej v tu posudzovanej veci často stretáva s argumentom, že k určeniu, že takáto zmluva je bezúročná a bez poplatku v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, je potrebné naplniť kumulatívne obe tam uvedené podmienky a to že zmluva neobsahuje písomnú formu a zároveň neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Súd však nemá najmenšiu pochybnosť o tom, že vôľou zákonodarcu nebolo stanoviť tieto 2 podmienky kumulatívne ale alternatívne a že na bezúročnosť a bezpoplatkovosť takéhoto úveru stačí absencia ktorejkoľvek z náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až

k), r a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ. Napriek vo všeobecnosti "kumulatívne" významu spojky "a" by sa v podmienkach daného zákonného ustanovenia iný výklad prial logike, lebo je ťažké predstaviť si reálny príklad, kedy by zmluva obsahovala všetky všeobecné náležitosti a náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ a súčasne nemala písomnú formu. Pri takomto výklade by bolo postačujúce, ak by zmluva obsahovala len písomnú formu a nemusela by obsahovať žiadnu z obligatórnych náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) ZoSÚ k tomu, aby bola nepostihnuteľná bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, a teda zakotvenie výpočtu obligatórnych náležitostí zmluvy do ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (za spojku "a") by nedávalo žiaden logický význam. V tejto súvislosti je nutné uviesť, že novelou ZoSÚ účinnou od 01.01.2013 (uskutočnenou zákonom č. 352/2012 Z.z.) boli tieto podmienky rozšírené a zakomponované do jednotlivých bodov (písm. a/ až d/), pričom dôvodová správa k tomuto zákonu v predmetnom bode znie: "Cieľom navrhovanej úpravy je zosúladienie normatívneho textu zákona s odôvodnením tak, aby poskytnutý spotrebiteľský úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov, prípade ak

- zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) alebo
- neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona alebo
- je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa."

34. Logickým výkladom tohto ustanovenia súd nemohol dôjsť i inému záveru ako takému, že pre vyhlásenie úveru za bezúročný a bez poplatku postačuje to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 ZoSÚ aj v prípade, že je zachovaná jej písomná forma.

35. Keďže účelom zvýšenej ochrany spotrebiteľa v spotrebiteľských vzťahoch premietnutej okrem iného aj do precizovanej úpravy náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v § 9 ZoSÚ je práve vyvažovanie nerovnováhy spočívajúcej v prevahe dodávateľa ako profesionála pri poskytovaní úverových služieb, tak je zjavné, že uvádzanie náležitostí zmluvy o úvere spôsobom, ktorý je nezrozumiteľný, neurčitý a zavádzajúci, keď napr. tak ako tu vôbec nie je uvedený údaj o celkovej splatnej čiastke a v zmluve nie je uvedený ani konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru a termíny splatnosti splátok túto nerovnováhu nevyvažuje, ale naopak podstatne prehľbuje na úkor spotrebiteľa a je tak v príkrom rozpore s účelom spotrebiteľskej ochrany.

36. Keďže súd zmluvu o úvere z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, ani uskutočnené platby žalovaných 1,2 nemohli byť platne započítavané na úhradu úrokov a poplatkov, ale mohli byť v celom rozsahu započítavané iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú veriteľ žalovaným 1,2 reálne poskytol. S poukazom na vyššie uvedené súd má za to, že žalobca, ako právny nástupca pôvodného veriteľa na základe zlúčenia nemôže požadovať od žalovaných 1,2 úhradu žalovanej sumy, keďže žalovaní 1,2 uhradili vyššiu sumu, než im bola žalobcom poskytnutá.

37. Podľa § 255 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Žalobca v konaní nemal úspech, preto mu náhrada trov konania nebola priznaná a žalovaní 1,2 si náhradu trov konania neuplatnili.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolaia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.